

תת"ע 6027/12/11 - מדינת ישראל נגד אלכס ליבקין

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6027-12-11 מדינת ישראל נ' ליבקין
בפני כב' השופט אינאס סלאמה, נשיא

מדינת ישראל
ע"י תביעות תעבורה חיפה

נגד

אלכס ליבקין
ע"י ב"כ עוה"ד מיכאלה חשפר (מטעם הסנגוריה הציבורית)

הכרעת דין

בתיק זה החלטתי לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום וזאת מחמת הספק.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום (דו"ח) המייחס לו עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה ועבירה של נהיגה ללא ביטוח תקף בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי.

האירוע הנטען הינו מיום 09/08/11 בשעה 15:30.

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום, לרבות בנהיגה. באחת הישיבות טרם הכפירה טען הנאשם, כי הוא מחזיק ברישיון נהיגה על קטנוע, על משאית ואף על מנוף.

3. מטעם המאשימה העיד עורך הדו"ח, השוטר רס"ב גל הורן (להלן: "השוטר" או עד התביעה"), שבאמצעותו הוגשה ההזמנה לדין שנערכה לנאשם ולפיה, הבחין בקטנוע נוסע ברחוב יששכר וכשהוא עולה על המדרכה ונכנס לבניין בו ממוקמת חנות קעקועים. השוטר מציין, כי ניגש לנהג "הזדהינו כשוטרים" וכי "מבירור לנהג אין רישיון נהיגה לרכב הנ"ל".

בעדותו בפניי חזר השוטר על תוכן הדברים שרשם בדו"ח, אך מהר מאוד התברר כי היה עמו שותף, שוטר נוסף בשם דוד שרביט (להלן: "שרביט"). דא עקא, אותו שוטר לא רשם כל מזכר בעניין, הוא לא

עמוד 1

הובא לעדות ולא הונח בפניי הסבר המניח את הדעת למחדל זה.

4. כאמור, הנאשם כפר גם בעצם הנהיגה. מעדות עד התביעה עולה, כי הוא ושרביט נסעו אחרי הקטנוע כשהם רכובים על אופנוע ולכן ברי כי השותף (שרביט) הינו עד רלוונטי ונחוץ כדי לבסס את מסכת הראיות בתיק וכדי שהמאשימה תוכל להרים את נטל ההוכחה המוטל עליה.

הדברים מקבלים משנה תוקף במיוחד בשים לב לתמונה החלקית שעולה מעדותו של עד התביעה, שלא ידע לציין היכן היו בטרם החלו לנסוע אחרי הנאשם. עד התביעה טען, כי כשניגש לנאשם הוא עדיין ישב על הקטנוע, טענה שהוכחה על ידי הנאשם, כך שברור כי עדותו של שרביט הינה עדות רלוונטית ביותר, מה עוד שעד התביעה עצמו כשנשאל האם היו עדים לטענה הזו ענה, "השותף שלי" שהיה יחד עמו ולידו במהלך הטיפול באירוע. טענתו של העד כי שרביט לא השתתף בשיחה אינה מאיינת את עובדת היותו עד רלוונטי להתרחשויות.

5. לא זו אף זו, רישיון הרכב נשוא הדו"ח מעולם לא הוצג בפניי. משנשאל עד התביעה האם בדק רישיון רכב ענה כי אינו יודע אם עשה זאת. הוא ציין כי הוא בודק באמצעות המסוף, אם רישיון הנהיגה מתאים לרישיון הרכב. יודגש, כי בנסיבות של הדו"ח לא נרשם כי השוטר בדק את רישיון הרכב.

בסופו של יום ובשים לב לעובדה כי אין חולק שהנאשם מחזיק ברישיון נהיגה כלשהו, גם לנהיגה ברכב דו גלגלי, הרי שפרטי הרישוי ופרטי הרכב הם פרטים מהותיים לאישום ואלה לא הוצגו בפניי ופועל יוצא מכך גם לא הוכח מהם מאפייניו של הרכב, נתוניו ומהו רישיון הנהיגה הדרוש כדי לנהוג בו.

6. בשים לב למתואר ונוכח עדותו של הנאשם, שגם הוא העיד בפניי וטען כי הגיע למקום יחד עם חברו שהקפיץ אותו לשם וכי לא נהג באופנוע אלא רק ישב על הכיסא שלו בזמן שהשוטרים הגיעו, אין בנתונים שהונחו בפניי כדי להפריך את הספקות שנותרו בגרסת התביעה ואי הבאתו של שרביט שלקח חלק פעיל באירוע (לטענת הנאשם הוא אף זה שתחקר אותו ושאל אותו שאלות), יש בה כדי לפעול לחובת התביעה ולחזק דווקא את גרסת ההגנה.

יודגש, כי במהלך חקירתו הנגדית של הנאשם הוצג רישיון הנהיגה בו הוא מחזיק, רישיון בדרגה A2, שללא ספק מאפשר לו נהיגה ברכב דו גלגלי עד נפח מסוים.

7. עסקינן בהליך פלילי על כל המשתמע מכך, לרבות העובדה כי על מנת להרשיע על פי עדות יחידה, על בית המשפט להזהיר את עצמו בטרם יבסס עליה ממצאים מרשיעים כאמור. בענייננו, משלא הובא לעדות השוטר הנוסף שנטל חלק באירוע, הרי שעדות יחידה זו אינה מאפשרת הרשעת הנאשם מעל לכל ספק סביר, שעה שגם רישיון הרכב ופרטיו, לרבות הנפח וההספק, לא הוכחו אף הם.

יוטעם, למעלה מהצורך, כי גם אם רישיון הרכב עצמו לא נתפס, הייתה יכולה המאשימה, לכל הפחות, להציג תעודת עובד ציבור או רשומה מוסדית לעניין פרטי הרישוי של הרכב, אלא שגם זה לא נעשה.

8. השורה התחתונה היא, שאני קובע כי עובדות כתב האישום לא הוכחו מעל לכל ספק סביר ועל כן אני מזכה את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו וזאת מחמת הספק.

9. **המזכירות תעביר לצדדים עותק מהכרעת הדין כמקובל.**

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ג' כסלו תשע"ה, 25 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים ובהסכמתם.